

Хмельницького національного університету. — № 1. — 2011. — С. 64—67.

2. Н.Б. Ярошевич, Ю.Ю. Люсь. Податок на прибуток у доходах Державного бюджету України: проблеми та перспективи. — НУ «Львівська політехніка», 2011. — С. 288—294.

3. Податок на прибуток: як держави, компанії та фізичні особи реагують на зміни, що відбуваються в світі [Електронний ресурс]. — <http://www.kpmg.com/ua/uk/issuesandinsights/articlespublications/press-releases/pages/kpmgtaxrates.aspx>

Турбоба І.С.

«Фінанси і кредит», ОКР «бакалавр»

Донецький державний університет управління

Науковий керівник — к.е.н., доцент В.В. Петрушевська

ПОДАТОК НА НЕРУХОМІСТЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ СТИМУЛЮЮЧОЇ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Побудова ефективного оподаткування нерухомості — одне з найбільш актуальніших питань останнього десятиліття. Формування додаткових шляхів залучення коштів у бюджет, інтегрування економіки країни у світовий простір призвели до введення нового податку — податку на нерухомість. Метою дослідження виступає є обґрунтування пріоритетів й визначення наслідків, які очікується при впровадженні податку на нерухомість в Україні.

Основні напрямки фіскального стимулювання економіки були розглянуті у роботах вітчизняних вчених: Крищука Ю.В., який окреслив сутність фіскальних інструментів у системі фінансових важелів [1]; Скоропади І.С., який розглянув питання впливу інструментів фіскальної політики на основні макроекономічні показники [2]; Савченко К.В., дослідивши світовий досвід застосування інструментів фіскальної політики; Старицької О.П., на основі висвітлення ефективності використання фіскальних інструментів стимулювання інноваційної діяльності.

Стимулюючими інструментами фіскальної політики, які сприяють найбільшому розвитку економіки держави, є податки, державні видатки й трансферти. З 1 січня 2013 року набрала чинності стаття 265 Податкового кодексу України, яка регламентує порядок обчислення і сплати податку на нерухомість. Ця стаття визначає, що податок на нерухомість

сплачують фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової нерухомості: квартир більш ніж 120 кв. м., будинків — 250 кв. м. [3].

Введення нового податку необхідно для забезпечення та стимулювання загального добробуту країни, поліпшення інвестиційного клімату, збільшення взаємозв'язку між податковою та економічною системою країни. У довгостроковій перспективі розглядається вирішення проблем розвитку окремих регіонів, підвищення якості житлово-комунальних послуг і створення нових об'єктів інфраструктури.

Слід зазначити, що сьогодні спостерігається невідповідність між інструментами фіскальної політики, проте податки виступають головним джерелом формування дохідної частини бюджету. Вони виконують не лише фіскальну функцію, а й регулюють інвестиційно-інноваційного розвиток. Як кожне нововведення, так і податок на нерухомість, потребує етапу адаптування до соціально — економічного клімату країни. Внаслідок впровадження цього податку, можуть відбуватися негативні зміни — подорожчання житлових квадратів (податок сплачують також будівельні компанії), зниження обсягів продажів житла. Однак, сплата податку не призведе до значних змін у дохідній частині бюджету, що обумовлено тим, що власників нерухомості, масштабів зазначених у статті 265 Податкового кодексу України, незначна кількість.

У ході дослідження було встановлено, що фіскальні засоби регулювання економіки орієнтовані на короткостроковий період. Проте кожна система не може повноцінно функціонувати окремо одна від одної та необхідні подальші розробки щодо зближення взаємозв'язку між фіскальною та економічною системами. Ця необхідність обумовлена тим, що за рахунок отримання великої кількості податків відбувається фінансування наукових досліджень, будівництва нових об'єктів, покращення якості життя; і навпаки, збільшення масштабів інвестиційно-інноваційної програми, обсягів виробництва сприяє збільшенню податкових надходжень.

Література

1. Кришчук Ю.В. Фіскальні важелі стимулювання соціально-економічного розвитку регіонів // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.nbuv.gov.ua

2. *Скоропад І.С.* Фіскальна політика як спосіб поповнення державного бюджету // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.nbuv.gov.ua

3. Податок на нерухомість [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ubr.gov.ua>

Цвентарна В.С.

«Облік і аудит», 5 курс

Подільський державний аграрно-технічний університет

Науковий керівник — асистент Зеленський А.В.

СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН І НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Сьогодні в Україні залишається невирішеним надзвичайно актуальне питання ефективного формування податкової системи. До проблеми оподаткування необхідно підійти комплексно, з урахуванням як критично засвоєного зарубіжного досвіду, так і вітчизняних особливостей і чітко визначених перспектив і напрямків розвитку. Відсутність бачення перспектив, невизначеність пріоритетів, цілей і механізмів їх реалізації, за відсутності розвинених інститутів демократичної, правової держави і громадянського суспільства, тобто шлях спонтанного розвитку, унеможливорює побудову в країні соціально-орієнтованої економіки.

Сучасній практиці оподаткування сільськогосподарських товаровиробників притаманне функціонування особливих податкових інструментів і наявність спеціальних режимів оподаткування, що дозволяють спростити податкові процедури та стимулювати розвиток сільськогосподарської діяльності.

Найбільш дієвим і вагомим важелем непрямої податкової підтримки сільськогосподарських виробників є функціонування спеціального режиму та механізму справляння податку на додану вартість (ПДВ). Суть його полягає в акумуляції сум ПДВ при здійсненні операцій із продажу власної виробленої сільськогосподарської продукції. Даний режим акумуляції є неоднозначним, має як позитивні, так і негативні сторони. До числа останніх слід віднести неврахування природи ПДВ через позбавлення виробників можливості отримання бюджетного